

Księga Wyjścia

Rozdział 38

1. Uczynił i ołtarz całopalenia z drzewa setim, po pięci łokiet na cztery strony, a trzy na zwyż, 2. którego rogi z węglów wychodziły, i powłókł ji blachami miedzianemi. 3. A na potrzeby jego nagotował z miedzi naczynia różnego: kotłów, kleszczy, widełek, osęczek i naczynia do brania w się ognia. 4. I kratę jego na kształt sieci uczynił miedzianą, a pod nią w pośród ołtarza ognisko. 5. Uławszy cztery kolca na także wiele końców kraty, na zakładanie drążków ku noszeniu, 6. które i same uczynił z drzewa setim i powłókł blachami miedzianemi. 7. I wprawił je w kolca, które na bokach ołtarza wychodziły. A sam ołtarz nie był wewnątrz zupełny, ale wydrożały z deszczek a czczy wewnątrz. 8. Udziałał i umywalnią miedzianą z podstawkiem jej ze zwierciadł niewiast, które strzegły u drzwi przybytku. 9. Uczynił i sień, na której stronie południowej były opony z bisioru kręconego, na sto łokci; 10. słupów miedzianych dwadzieścia z podstawkami swymi, wierzchy słupów i wszystko roboty rzezanie srebrne. 11. Także na stronie od północy opony, słupy i podstawki, i wierzchy słupów tejże miary i roboty, i kruszczu były. 12. A na tej stronie, która patrzy na zachód, były opony na pięćdziesiąt łokiet, słupów dziesięć z podstawkami swymi miedzianych, a wierzchy słupów i wszystko roboty rzezanie srebrne. 13. Na wschód zaś słońca zgotował opony na pięćdziesiąt łokiet, 14. z których piętnaście łokiet trzech słupów z podstawkami swymi jeden bok dzierżał; 15. a na drugiej stronie (bo między obiema uczynił wchodzenie do przybytku) były także opony na piętnaście łokci, i trzy słupy, i tak wiele podstawków. 16. Wszystkie opony do sieni utkane były z bisioru kręconego. 17. Podstawki słupów były miedziane, a wierzchy ich ze wszystkim swym rzezaniem srebrne; ale i same słupy do sieni srebrem oprawił. 18. A w weściu jej uczynił oponę haftarską robotą z hiacyntu, z szarłatu, karmazynu i z bisioru kręconego, która miała dwadzieścia łokci na dłużą, a wyż na pięć łokiet była według miary, którą wszystkie opony sienne miały. 19. A słupów w weszciu było cztery, z podstawkami miedzianemi, a wierzchy ich i rzezanie srebrne. 20. Kołki też do przybytku i do sieni wkoło uczynił miedziane. 21. Te są naczynia przybytku świadectwa, które policzone są wedle przykazania Mojżeszowego w ceremoniach Lewitów przez rękę Itamara, syna Aarona, kapłana, 22. które Beseleel, syn Urego, syna Hurowego z pokolenia Judy, za rozkazaniem przez Mojżesza Pańskim, wykonał, 23. wzięwszy k sobie towarzysza Ooliaba, syna Achisamech z pokolenia Dan, który też sam rzemieśnik około drzewa wyborny był, i tkacz, i haftarz z hiacyntu, z szarłatu, karmazynu i z bisioru. 24. Wszystkiego złota, które wydano na budowanie świątnice i które ofiarowano w podarzech, dwadzieścia i dziewięć talentów było, i siedm set i trzydzieści syklów na wagę świątnice. 25. A ofiarowano było od tych, którzy szli w poczet od dwudziestu lat i wyższej, z sześci set i trzech tysięcy, i z pięci set i z pięćdziesiąt zbrojnych. 26. Było nadto sto talentów srebra, z których ulane są podstawki świątnice i weszcia, gdzie zasłona wisi. 27. Sto podstawków uczynione są ze stu talentów, każdy talent na każdy podstawek licząc. 28. A z tysiąca i siedmi set i siedmidziesiąt i pięci uczynił

wierzchy słupów, które też same powłókł srebrem. **29.** Miedzi też ofiarowano talentów siedmdziesiąt i dwa tysiąca i cztery sta nadto syklów, **30.** z których ulano podstawki w wejściu przybytku świadectwa i ołtarz miedziany z kratką jego, i wszystkie naczynia, które ku potrzebom jego należą, **31.** i podstawki sieni tak wkoło jako i w weszciu do niej, i kołki do przybytku i do sieni wokoło.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.